

[H. C. Toft.]

nen, også for at undgå kortordninger eller andre ordninger, som vi mener det ville være meget forkert og uheldigt at komme ind på.

Jeg har dernæst nogle bemærkninger til den højtærede landbrugsminister, først vedrørende jordlovgivningen. Ministeren sagde bl. a., at de konservative ikke skulle have patent på den jordlovgivning, som jeg også i dag har givet udtryk for på det konservative folkepartis vegne. Vi har sandelig ikke noget ønske om at have patent på denne lovgivning og disse synspunkter. Det er netop vort mål at få så mange som muligt til at dele dem med os, og vi indbyder den højtærede minister og hans parti til at gå ind i forhandlinger med det formål at skabe en lovgivning som den, vi ønsker, og jeg forstår, at socialdemokratiets kongres til juni vil komme til at dele synspunkter med det konservative folkeparti på dette område.

Så har jeg en bemærkning vedrørende den højtærede landbrugsministers stillingtagen til det ændringsforslag, vi har stillet til bemyndigelseslovforslaget, og som går ud på, at loven, hvis afsætningsvilkårene og markedsudviklingen for landbruget i det kommende år viser sig yderligere at forringe landbrugets indtægtsmuligheder, skal tages op til revision i folketingsåret 1965-66.

Vi har med dette ændringsforslag villet prøve regeringens vilje til, hvis landbrugs-erhvervets vilkår forringes, at vise forhandlingsvilje over for os, således at vi kunne tage lovgivningen op til revision med henblik på en yderligere støtte. Jeg vil derfor også gerne sige til det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, der meddelte, at venstre ikke kan stemme for de konservative ændringsforslag, at vor motivering er, at vi håbede at opnå en flertalsbeslutning om, at det danske folketing ville tage loven op til revision, hvis vilkårene ændredes på en sådan måde; derfor håber jeg endnu på at kunne få det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen til at støtte dette ændringsforslag.

Svend Haugaard: Jeg skal ikke belaste den meget lange dagsorden med at bruge ret mange minutter.

Jeg vil blot lige svare det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen, der sagde, at kornet spillede en meget stor rolle, hvilket han

åbenbart brugte som motivering for, at man skulle have denne ganske særlige kornordning. Det er rigtigt, at prisen på korn spiller en meget stor rolle, især med hensyn til prisdannelsen, derigennem, at den er tilbøjelig til at hæve det almindelige prisniveau, og derved, at den i høj grad er med til at hæve prisen på jord rundt omkring i landet. Men det kan næppe være det, der har været formålet med fremsættelsen af dette lovforslag om en kornordning.

Hvad angår prisen 50 kr. i mit ændringsforslag, ligger det sådan, at det i realiteten betyder 48 kr., fordi prisen på Københavns Børs i reglen ligger ca. 2 kr. over salgsprisen i landet som helhed. Jeg kan også godt tilføje, at forslaget ikke ligefrem skyldes den store lyst, men vi så i det en politisk mulighed; det var en fremstrakt hånd for at få et forhandlingsgrundlag over for regeringen og derigennem en bedre løsning end den, regeringens forslag repræsenterer.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen siger, at svineproduktionen stiger, hvor korn købes. Vi kan også sige, at man køber korn, hvor produktionen af svin stiger; det bliver omtrent det samme, men det siger intet som helst om reguleringsmulighederne.

Det bliver sagt om nettokornsælgerordningen, at den er umulig at praktisere. Det er mit indtryk, at hvis man havde lyst til at praktisere den, ville det straks se noget anderledes ud. Det er altid svært at praktisere det, man ikke har lyst til. Der findes ordninger i samfundet, som er væsentligt vanskeligere at administrere end denne ordning, og derfor tillader jeg mig at påstå, at det er et spørgsmål om vilje, hvorvidt den kan administreres eller ej.

Når det ærede medlem hr. H. C. Toft ikke blot ønsker en stor pris, men også regner med, at der kan ske en regulering, er det jo vældig dejligt, at de to ting kan falde sammen; ellers havde man vel næppe ønsket det sidste. Men jeg konstaterer, at jeg i virkeligheden ikke har fået noget svar på det spørgsmål, jeg rettede til det ærede medlem, nemlig hvorvidt kornproducenten er mere i nød end kornkøberen — og det kunne det være interessant at få oplyst.